

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně: **Obec Valašská Bystřice**, IČO 00304352
sídlem Valašská Bystřice 316, 756 27 Valašská Bystřice
zastoupená advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou
sídlem Olomoucká 261/36, 789 85 Mohelnice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2016, č. j. 26642/16/5000-10470-702394

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také „poskytovatel“) ze dne 15. 6. 2010, č. j. 2010/41292-62 (dále také „rozhodnutí o poskytnutí dotace“) byla žalobkyni poskytnuta dotace ve výši 15 900 000 Kč na realizaci projektu *Domov pro seniory Valašská*

Bystřice – přístavba (dále také „projekt“). Finanční úřad pro Zlínský kraj (dále také „správce daně“) zahájil u žalobkyně daňovou kontrolu, která vyústila dne 13. 5. 2015 ve vydání rozhodnutí č. j. 1100368/15/3300-31474-804472 (dále také „platební výměr“), jímž byl žalobkyni vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 795 000 Kč. Proti platebnímu výměru brojila žalobkyně odvoláním, jež bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 6. 2016, č. j. 26642/16/5000-10470-702394 (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítnuto a platební výměr jím byl potvrzen.

2. Porušení rozpočtové kázně správní orgány spatřují v tom, že žalobkyně v rámci realizace projektu čerpala úvěr, u kterého doba splatnosti (20. 8. 2015) překročila dobu realizace akce (28. 2. 2011) a postupovala tak v rozporu s Dokumentací programu reprodukce majetku 113 310 ze dne 14. 7. 2009 (dále jen „dokumentace programu“), a tudíž i v rozporu s podmínkami č. j. 2010/41292-62 tvořícími součást rozhodnutí o poskytnutí dotace (dále jen „podmínky pro poskytnutí dotace“). Vzhledem k tomu, že uvedené porušení nevyčlenil poskytovatel v rozhodnutí o poskytnutí dotace jako méně závažné dle § 14 odst. 5 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 29. 12. 2011 (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), přistoupil správce daně ke stanovení odvodu ve výši 795 000 Kč (tj. odvod ve výši 5 % z poskytnuté částky dotace).

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Namítá, že uzavření smlouvy o dílo s vítězným uchazečem s obsahem odlišným od textu výzvy nemělo žádný vliv na účel poskytnutí dotace, jednalo se o hospodárné jednání obce, v jehož důsledku ani nedošlo ke změně pořadí nabídek. Všechny veřejné zájmy byly naplněny, sankcionovat tento postup obce je příliš formalistické. Správci daně ani žalovanému nepřísluší posuzovat postup podle zákona o zadávání veřejných zakázek. Bez ohledu na princip proporcionality je požadavek úhrady odvodu příliš tvrdý, nepřihlízející k účelu poskytnuté dotace, který byl beze zbytku naplněn, a hospodárnosti. Odvod ve výši 25 % vynaložených prostředků je „trestem“ za hospodárnost. Nelze požadovat žádný odvod, jelikož nedošlo k neoprávněnému použití finančních prostředků. Výklad žalovaného stran čerpání úvěru je nepřipustným zásahem do samosprávy. Žalobkyni není vytýkán samotný způsob financování, ale to, že si pro spolufinancování nevyžádala předem souhlas (který by jí byl pravděpodobně dán); tato formalita nemůže být důvodem pro stanovení odvodu. Ani odvod ve výši 5 % nemá oporu v právní úpravě, žalobkyně se s tímto odvodem nehodlá smířit jen pro jeho nízkou procentuální částku, žalobkyně není k odvodu vůbec povinována. K pozdějšímu dodání závěrečné zprávy žalobkyně uvádí, že mohla důvodně předpokládat, že kdyby opomněla nějaký formální výstup, byla by poskytovatelem včas upozorněna. Neexistuje žádný důsledek tohoto pochybení, v rámci principu legitimního očekávání nebylo žalobkyni připomenuto toto odevzdání (právě naopak), zpráva byla již odevzdána, tudíž povinnost v době uložení této „sankce“ byla již splněna. Přesto, že byly věcně správně identifikovány formální chyby, tyto nemohly narušit účel dotace, rovnost soutěže, ani účel využití finančních prostředků. Žalobkyně by neměla být sankcionována z ryze formalistických důvodů.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření poukazuje na skutečnost, že žalobkyně sice formálně brojí proti napadenému rozhodnutí, materiálně je tomu však jinak. Žalobkyně v popisu skutku hovoří o zcela jiném rozhodnutí o poskytnutí dotace, než je rozhodnutí, v němž byly stanoveny dotační podmínky relevantní pro vyměření odvodu napadeným rozhodnutím. Žalobkyně vyjmenovává tři porušení povinností, za která jí byl vyměřen odvod, proti němuž brojí; platebním výměrem a napadeným rozhodnutím však byl odvod žalobkyni vyměřen za porušení jedné dotační podmínky, typově stejné jako je jedna z podmínek uváděných žalobkyní. Žalobkyní napadené výroky žalovaného nejsou v napadeném rozhodnutí vůbec obsaženy. Vady, o nichž žalobkyně v žalobě hovoří, jsou vytýkány rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2016, č. j. 26642/16/5000-10470-702394. Navrhuje žalobu zamítnout a odkazuje na napadené rozhodnutí a platební výměr, jakož i na své vyjádření k žalobě vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Af 48/2016, ve kterém uvedl následující.
5. K neoprávněnému použití peněžních prostředků žalobkyní došlo dle žalovaného již v důsledku porušení podmínek uvedených v rozhodnutí o poskytnutí dotace. Naplnění účelu projektu není možné v částce odvodu zohlednit do té míry, že by se vůbec nejednalo o porušení rozpočtové kázně. Zásada hospodárnosti žalobkyni neopravňuje k porušování jiných právních norem. Nelze spolehlivě posoudit, zda částka, která se objevila ve smlouvě s vybraným uchazečem o veřejnou zakázku, byla skutečně nejnižší částkou, které bylo možné za nově vymezených termínů pro splnění veřejné zakázky dosáhnout. Žalobkyně se dobrovolně zavázala respektovat podmínky stanovené poskytovatelem dotace a právními předpisy, včetně podmínky spočívající v povinnosti požádat správce programu o předchozí posouzení použití úvěru, pokud se jedná o úvěr, jehož doba splatnosti překročí dobu realizace akce. Vyměření odvodu platebním výměrem je tak zcela v souladu s právními předpisy a odpovídá zjištěnému skutkovému stavu. Správce daně do výše odvodu řádně promítl zásadu proporcionality, když se jí zabýval ve vztahu k jednotlivým porušením rozpočtové kázně žalobkyní. Otázka „dopadů pochybení“ je pouze jednou ze skutečností, které mají vliv na konečnou výši odvodu, nikoliv skutečností, která by rozhodovala o tom, zda vůbec lze odvod vyměřit. Každé porušení má určitý dopad, a to minimálně ve formě porušení závazků v podobě právních povinností, k nimž se žalobkyně zavázala a jimiž poskytovatel dotace podmínil poskytnutí dotace. I kdyby Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ani Ministerstvo práce a sociálních věcí porušení rozpočtové kázně neshledali, nemohla by tato skutečnost založit jakékoliv očekávání žalobkyně, že stejně musí rozhodnout též správce daně.
6. Dodává, že otázka, zda jsou správce daně a žalovaný nadáni pravomocí k tomu, aby si učinili úsudek o tom, zda došlo k porušení zákona o veřejných zakázkách, není pro nyní projednávaný případ relevantní, neboť odvod nebyl vyměřen v souvislosti s porušením zákona o veřejných zakázkách a tento zákon nebyl vůbec aplikován.

IV. Replika

7. Žalobkyně v podané replice uvádí, že splnění účelu dotace je hlavním kritériem pro posouzení, zda prostředky nebyly zneužity na něco jiného. Apeluje na to, aby hospodárnost nebyla trestána, což žalovaný svým formalistickým výkladem v podstatě činí. Podmínky čerpání dotace jistě musí být respektovány. To však neznamená, že je-li rozumný a objektivní důvod postupovat při realizaci jinak, musí se na nich i proti zdravému rozumu rigidně trvat. Žalobkyně se neztotožňuje s výrokem, že žalovaný

nezkoumá, protože mu to nikdo neukládá, zda ten, komu přichází dotace, je subjekt veřejnoprávní nebo soukromoprávní – mezi subjekty je přitom mnoho zásadních rozdílů – jen otázka naplňování veřejného zájmu a zásad hospodárnosti je výrazně odlišující. O porušení zákona o zadávání veřejných zakázek může rozhodnout jen k tomu oprávněný správní orgán, a tím rozhodně není žalovaný. Žalovanému nepřísluší vyvozovat z toho žádné sankční závěry.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že žaloba **není důvodná**.
10. Předně je třeba uvést, že ačkoliv žalobkyně označila žalobu jako žalobu směřující proti napadenému rozhodnutí, přiložila k žalobě kopii napadeného rozhodnutí a v úvodu žaloby označila napadené rozhodnutí jako to, proti němuž brojí, shrnutí skutkového stavu a argumentační část žaloby se zjevně vztahuje k rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2016, č. j. 26641/16/5000-10470-702394, resp. k rozhodnutí Finančního úřadu pro Zlínský kraj ze dne 13. 5. 2015, č. j. 1100392/15/3300-31474-804472, kterými byl žalobkyni vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 530 910 Kč.
11. Přestože napadené rozhodnutí bylo žalovaným vydáno v důsledku porušení rozpočtové kázně v souvislosti s dotací ve výši 15 900 000 Kč poskytnutou na realizaci projektu *Domov pro seniory Valašská Bystřice – přístavba* rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 15. 6. 2010, č. j. 2010/41292-62, žalobkyně v textu žaloby hovoří toliko o rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 8. 2011, č. j. 2011/48649-68, kterým jí byla poskytnuta dotace ve výši 16 400 000 Kč na realizaci projektu *Domov pro seniory Valašská Bystřice – rekonstrukce*. O porušení rozpočtové kázně žalobkyní v souvislosti s realizací projektu *Domov pro seniory Valašská Bystřice – rekonstrukce* však bylo správními orgány rozhodnuto právě zmíněnými rozhodnutími žalovaného ze dne 10. 6. 2016, č. j. 26641/16/5000-10470-702394, a Finančního úřadu pro Zlínský kraj ze dne 13. 5. 2015, č. j. 1100392/15/3300-31474-804472, proti kterým žalobkyně u Krajského soudu v Brně brojí samostatnou žalobou, vedenou pod sp. zn. 31 Af 48/2016.
12. Žalobou vedenou u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Af 48/2016 žalobkyně brojí proti závěrům správních orgánů týkajícím se zjištění, že žalobkyně 1) uzavřela dne 2. 11. 2010 smlouvu o dílo s vítězným uchazečem zadávacího řízení veřejné zakázky malého rozsahu *Projektová dokumentace stavby Domov pro seniory Valašská Bystřice – přístavba* s pozdějším termínem plnění a nižší finanční kompenzací oproti údajům obsaženým v zadávací dokumentaci této veřejné zakázky, a to na základě dohody s vítězným uchazečem uskutečněné po oznámení výsledku zadání této veřejné zakázky všem účastníkům zadávacího řízení; 2) čerpala úvěr, u kterého doba splatnosti (20. 7. 2018) překročila dobu realizace projektu *Domov pro seniory Valašská Bystřice – rekonstrukce* (31. 8. 2012), bez písemného souhlasu správce programu; 3) předložila (dne 4. 8. 2014)

poskytovateli dokumentaci k závěrečnému vyhodnocení akce po termínu stanoveném v rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 8. 8. 2011, č. j. 2011/48649-68 (den 30. 11. 2012).

13. Text žaloby vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Af 48/2016 byl v plném znění přejat do textu žaloby, o níž Krajský soud v Brně rozhoduje v právě projednávané věci, ačkoliv skutkový stav v textu obsažený je odlišný od skutkového stavu, na základě kterého bylo vydáno napadené rozhodnutí, jakož i platební výměr.
14. Porušení rozpočtové kázně žalobkyní správní orgány v právě projednávané věci – na rozdíl od věci vedené pod sp. zn. 31 Af 48/2016 – spatřují v toliko tom, že žalobkyně v rámci realizace projektu čerpala úvěr, u kterého doba splatnosti (20. 8. 2015) překročila dobu realizace akce (28. 2. 2011) a postupovala tak v rozporu s dokumentací programu, a tudíž i v rozporu s podmínkami pro poskytnutí dotace tvořícími součást rozhodnutí o poskytnutí dotace. Jde tedy o jednání typově totožné s jednáním vymezeným v odst. 11 pod bodem 2) tohoto rozsudku, o kterém bylo žalovaným rozhodnuto rozhodnutím ze dne 10. 6. 2016, č. j. 26641/16/5000-10470-702394. Zdejší soud se proto snažil v maximální možné míře šetřit právo žalobkyně na přístup soudu a vyhodnotil námitky obsažené v žalobě směřující proti závěrům správních orgánů ke zjištění spočívajícímu v čerpání předmětného úvěru bez souhlasu správce programu jako námitky skutečně směřující proti napadenému rozhodnutí.
15. Ostatními námitkami žalobkyně se soud věcně nezabýval vzhledem k tomu, že se nejedná o námitky směřující proti důvodům napadeného rozhodnutí. Rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí je omezen důvody, pro které bylo toto rozhodnutí vydáno. Napadené rozhodnutí jakkoli nevytýkalo žalobkyni uzavření smlouvy o dílo, resp. její obsah, stejně tak nehodnotilo žádné jednání žalobkyně jako rozporné s právními předpisy upravujícími zadávání veřejných zakázek, ani se žádným způsobem nezabývalo povinností žalobkyně předložit poskytovateli dotace dokumentaci k závěrečnému vyhodnocení akce. Námitky směřující proti těmto údajným zjištěním správce daně se tak zcela mýlí s důvody, pro které bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí. Takovéto námitky je tudíž nutno považovat za *per se* nedůvodné.
16. Jen na okraj soud poznamenává, že se žalobkyně (resp. její právní zástupkyně, která by primárně měla hájit práva žalobkyně a měla by odpovídat za profesionální zpracování podání, která jménem žalobkyně činí), ani v reakci na vyjádření žalovaného, upozorňujícího na uvedený nedostatek žaloby, nepokusila své zjevné pochybení nijak napravit. Žalobkyně zaslala zdejšímu soudu pouze repliku totožného obsahu, jako u repliky zaslané ve věci vedené pod sp. zn. 31 Af 48/2016, brojící ovšem opět proti „zjištěním“ správních orgánů, ke kterým v projednávané věci vůbec nedošlo.
17. Předmětem sporu mezi stranami je předně **otázka, zda jednáním žalobkyně došlo k porušení rozpočtové kázně** ve smyslu zákona o rozpočtových pravidlech.
18. Dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech se porušením rozpočtové kázně rozumí *„neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých [mimo jiné] ze státního rozpočtu“*.
19. Dle § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech se neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, rozumí *„jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená*

právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity“ (podtržení doplněno zdejším soudem).

20. Usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-23 došlo ke sjednocení dosud odlišných přístupů jednotlivých senátů Nejvyššího správního soudu k otázce kvalifikace jednání daňového subjektu jako porušení rozpočtové kázně – tedy o jaké porušení dotačních podmínek se musí jednat, aby mohl být konstatován závěr o porušení rozpočtové kázně. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl v citovaném usnesení k závěru, že každé porušení dotačních podmínek, které nejsou v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeny jako méně závažné, je porušením rozpočtové kázně ve smyslu § 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.
21. Rozšířený senát upozornil na nutnost odlišovat „*případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit*“, na straně jedné, a „*ostatní povinnosti, které příjemce v souvislosti s poskytnutím dotace nebo návratné finanční výpomoci plní a jejichž nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e)*“, na straně druhé. Vzhledem k tomu, že i zákon o rozpočtových pravidlech, jak plyne z dikce § 14 odst. 4 písm. k), tyto podmínky jasně rozlišuje, nelze připustit, aby správce daně zpětně prohlásil některou ze závazných dotačních podmínek za nevýznamnou, a v důsledku toho nezakládající porušení rozpočtové kázně. Takovým výkladem by bylo závažným způsobem narušeno vnitřní uspořádání poměrů dotačního vztahu a *de facto* omezeno oprávnění poskytovatele dotace, jakožto dobrodiní ze strany státu, svázat příjemce dotace přísnými podmínkami. Rozhodne-li se příjemce dotace dotační podmínky, byť jakkoli přísné, akceptovat, je povinen je také dodržet. Právě akceptací dotačních podmínek dává žadatel o dotaci poskytovateli najevo přesvědčení o své schopnosti stanovené podmínky splnit (např. oproti jiným žadatelům o dotaci). Nemůže se spoléhat na následné rozhodnutí správce daně, potažmo soudu o nevýznamnosti některé z podmínek, v důsledku níž by bylo vyloučeno porušení rozpočtové kázně.
22. Mezi stranami není sporu o tom, že žalobkyně čerpala úvěr, u kterého doba splatnosti (20. 8. 2015) překročila dobu realizace akce (28. 2. 2011), bez písemného souhlasu správce programu. Zdejší soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že takové jednání žalobkyně je v rozporu s podmínkami pro čerpání dotace, které tvoří nedílnou součást rozhodnutí o poskytnutí dotace. Dle bodu III.B podmínek pro čerpání dotace byla žalobkyně povinna postupovat mimo jiné podle schválené dokumentace programu, která, jak je uvedeno v bodu V.E podmínek pro čerpání dotace, je uveřejněna na internetových stránkách www.mpsv.cz. Dle kapitoly 12 dokumentace programu „*[ú]častník program nemůže použít na financování akce [...] úvěr, u kterého doba splatnosti překročí dobu realizace akce. Použití úvěru je možné pouze na základě předchozího posouzení správcem program a vydání jeho písemného souhlasu*“. Výše uvedené jednání žalobkyně je tak zjevně v rozporu s dokumentací programu, tedy i v rozporu s podmínkami pro čerpání dotace, a tím pádem i s rozhodnutím o poskytnutí dotace.
23. Každé porušení podmínek pro čerpání dotace, resp. rozhodnutí o poskytnutí dotace, tedy i právě popisované jednání žalobkyně, znamená porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 3

písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech (srov. zejména usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 291/2017-23). Zdejší soud upozorňuje na to, že to byla sama žalobkyně, která se dobrovolně zavázala dodržovat podmínky a pravidla stanovená v dokumentaci programu. Nemůže se proto následně dovolávat „nepřípustného zásahu do samosprávy“. Podmínky pro čerpání dotace relevantní pro rozhodnutí v této věci uvedené v jednotlivých dokumentech byly formulovány zcela jednoznačně. Ani sama žalobkyně nenamítá, že by některé z podmínek neporozuměla, či že např. některá z formulací týkajících se povinností žalobkyně relevantních pro právě projednávanou věc umožňuje vícero výkladů. Závažnost dopadu porušení žalobkyně je relevantní při rozhodování o výši odvodu za něj, nikoliv však při rozhodování o tom, zda rozpočtová kázeň byla či nebyla porušena.

24. Právním důsledkem porušení rozpočtové kázně je **odvod za porušení rozpočtové kázně**, který dle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech činí částku, v jaké byla rozpočtová kázeň porušena. Při stanovení výše odvodu je pak správce daně povinen postupovat v souladu se zásadou proporcionality a v každém jednotlivém případě zvážit všechny podstatné okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a jeho závažnost (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 291/2017-23).
25. Odůvodnění výše uloženého odvodu za vymezené pochybení žalobkyně obsažené v napadeném rozhodnutí, resp. platebním výměru považuje zdejší soud za dostatečné, ucelené a logicky konzistentní, odpovídající požadavkům zákona a judikatury (viz výše). Správní orgány ve svých úvahách o výši odvodu hodnotily závažnost zjištěných nedostatků. Odůvodnění vyměřené výše odvodu vypovídá o proběhnuvším zvážení, jaká výše odvodu odpovídá závažnosti zjištěného porušení s ohledem na princip proporcionality (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2014, č. j. 2 As 106/2014-46, nebo ze dne 31. 3. 2014, č. j. 2 Afs 49/2013-34).
26. Žalobkyně tyto úvahy správních orgánů nijak nerozporuje. Zvolenou argumentací zjevně brojí proti tomu, že jí odvod byl vůbec stanoven, když uvádí, že se s „pouze“ 5% „*odvodem nehodlá smířit jen pro jeho nízkou procentuální částku, a zastává názor, že k danému odvodu není z výše uvedených důvodů povinován[a]*“. Posuzovaným jednáním dle jejího názoru vůbec nedošlo k neoprávněnému použití finančních prostředků. Žalobkyně netvrdí, že by měla být vyměřená výše odvodu nepřiměřená, nebojí ani proti konkrétním úvahám žalovaného provedeným při stanovení výše odvodu. Rovněž obsahem repliky žalobkyně potvrdila, že nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje v tom, že jí byl odvod za porušení rozpočtové kázně vůbec uložen. Soud proto pro úplnost pouze v obecné rovině poznamenává, že s ohledem na charakter zjištěného porušení rozpočtové kázně se mu nejvíce jako zjevně nepřiměřený odvod ve výši 5 % z poskytnuté částky dotace. Vyměřená výše odvodu ostatně odpovídá odvodu stanovenému zákonem pro méně závažná pochybení, ačkoliv poskytovatel předmětné pochybení v rozhodnutí o poskytnutí dotace nevyčlenil jako méně závažné dle § 14 odst. 5 zákona o rozpočtových pravidlech.
27. S ohledem na výše uvedené tak zdejší soud shrnuje, že správní orgány zjištěné pochybení žalobkyně, kterého se dopustila v souvislosti s realizací dotovaného projektu, vyhodnotily zcela v souladu se zněním zákona a judikaturou jako porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.

VI. Shrnutí a náklady řízení

28. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. ledna 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu